

и защо е : но и оный я не видѣ когдѣ я донесе пущиннико, защото бѣше излѣзналъ изъ колыбаша да се по расходи малко по гораша.

Въ шрешій день подиръ шова, когдѣ сѣдѣха и двамаша новы пріѣшли при пущынскаша си шрапеза, дойде другій единъ пущынникъ, сосѣдъ и другъ на дровосѣчца, и начна да му казува, какъ е былъ вчера въ пресполныя Градъ, гдѣшо ошъ шри дни всичкія народъ сосъ самага Царя, намѣруваше въ големо сѣшованіе и жалосшь зарадъ младаго Царевича, койшо прежде шри дни бѣ излѣзналъ въ ловъ, но въ гораша уби го нѣкой злодѣй, безъ да го знаешъ кой е, шокмо шѣлошо убишаго Царевича намериха само, и полно съ ужасны раны, за шова и спана повелѣніе ошъ Царя да шрасашъ злодѣя, за да го накажашъ споредъ дѣлошо му, а всекій оный койшо го намери и объяви, ще пріемне големо награжденіе.

Дровосѣчецо показа явно сердечношо си сожалѣніе зарадъ царскаго Наслѣдника, и рече на сосѣда си, какъ, убійца не ще избѣгне ошъ наказаніешо, и ако не ошъ Царя, а шо ошъ Бога ще се накаже по дѣломъ. На шова вспанаха ошъ шрапеза, и Дворянинъ погледна случайно на полица, и видѣ коро-